

POZVÁNKA



DIVADELNÍ SPOLEK **KOČ BŘEZNICE** VÁS SRDEČNĚ
ZVE NA MIKULÁŠKOU NADÍLKU S POHÁDKOU

ČERT A KÁČA

KDY: SOBOTA 2. 12. 2017 V 16:00 HOD.

KDE: SOKOLOVNA V BŘEZNICI U ZLÍNA

DÁRKY PRO SVÉ DĚTI, OZNAČENÉ ČITELNOU JMENOVKOU,
PŘINESTE S SEBOU.



www.koc-breznice.webnode.cz



NAŠE DĚDINY - zpravodaj obcí Bohuslavice, Březnice a Salaš. * Vydává Římskokatolická farnost Březnice, Březnice 14, 760 01 Zlín. * Své příspěvky můžete vložit do poštovní schránky farního úřadu v Březnici, poslat elektronickou poštou na adresu: nase.dediny@volny.cz nebo předat členům redakční rady. * Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů, při výběru dává přednost textům stručným. * Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

* Zpravodaj je vydáván za podpory Obce Březnice a Obce Bohuslavice.

* Určeno pro vnitřní potřebu farnosti. * Uzávěrka čísla: 15.11.2017.

LISTOPAD 2017

ROČNÍK XVI. ČÍSLO 9

NAŠE DĚDINY

Zpravodaj obcí Březnice - Bohuslavice - Salaš



Ilustrace: J. Švajdová

POSLEDNÍ PŘÍPRAVY NA ZIMU

Listopad

Stará třešeň do červena oblékla se
jenom suchý bodlák barvou nechválí se.
Lesům v stráni zlatá sluší
rudý šípek zaplete nás do náručí.

Žlutý svetr podzim nosí
zdobený korálky jeřabin.
Jak ten čas letí
všiml sis?

Poslední lístky s větévkou se loučí
chvějí se a chvějí,
až přece jen se odhodlají zdráhavě
odkroužit na vlhku zemi.

Jindřiška Švajdová



Ilustrace: J. Švajdová

ZPRÁVY Z NAŠICH DĚDIN

Obecní knihovna pořádá v úterý 28.11.2017 od 14:30 do 16:30 na sále KNIŽNÍ BAZAR. Přineste knihy, které vám doma zabírají místo a bezplatně si vyberte jiné. Knihy musí být čisté a v dobrém stavu. Bazar je bezplatný. Maximální počet přinesených knih je 15. Můžete si odnést knihu, i když žádnou nepřinesete. Tentokrát na téma: DETEKTIVKY A ROMÁNY.

Obec Březnice zve všechny aktivní dříve narozené občany na speciální HUDEBNÍ ODPOLEDNE PRO SENIORY s překvapením
kdy: v pátek 24.11.2017 v 15:00 hod., kde: sál obecního domu,
přijďte s námi strávit příjemné odpoledne i večer

Obec Březnice a ochotnický divadelní spolek A.I.D.S. si dovoluují pozvat malé i velké na divadelní představení kroměřížského souboru Říše loutek O KOUZELNÍKU, ČERNÉM KLOBOUKU A BAREVNÉM MÍČI.
kdy: v sobotu 25.11.2017 v 15:00 hod., kde: sál obecního domu, vstupné dobrovolné.

Obec Březnice a SK Březnice zve všechny zájemce mužského pohlaví na SILVESTROVSKÝ FOTBÁLEK, 31.12.2017 v 10 hod. na umělém povrchu víceúčelového hřiště ve Sportovním areálu na Záhutí.
Přijďte si zasportovat po vánočních svátcích a stmelit partu březnických amatérských fotbalistů, přihlášky na mail: starosta@brezice-zlin.cz

SRPŠ Březnice a Obec Březnice Vás srdečně zvou na LAMPIONOVÝ PRŮVOD, spojený s rozsvícením Vánočního stromu. Akce se koná v neděli 3.12.2017.
16:30 je sraz rodičů a dětí na Dolním konci u pánence i na Horním konci na točně
17:00 u kostela bude zahájení první adventní neděle s otcem Václavem + vystoupení dětí ZŠ Březnice.
17:30 drobné tekuté občerstvení u OÚ + ohňostroj.

Obec Březnice organizuje i letos tradiční Štěpánské bruslení. 26.12.2017 si můžete přijít zabruslit na zimní stadion Ludka Čajky ve Zlíně.
Přesný čas bude upřesněn na www stránkách obce, v infokanálu kabelové TV a ve vývěskách obecního úřadu.

SRPŠ Březnice Vás zve na akci **VÝROBA ADVENTNÍCH VĚNCŮ** v sobotu 2.12.2017 od 9:30 hod. v sále vedle hospůdky pod vedením zkušené aranžérky.
Přineste si kolečko na věneček, svíčky a ozdoby. Větve budou zajištěny.

V Březnici jste na časopis Naše dědiny darovali 400,- Kč. Děkujeme.

Velké poděkování Talašovu zahradnictví z Tlumačova za krásné květy na výzdobu kostela sv. Bartoloměje při hodové mši svaté.

Uzávěrka příštího čísla Našich dědin bude 13. 12. 2017.

POZVÁNKY DO NAŠICH DĚDIN

Obec Březnice, SDH Březnice a SRPŠ Březnice
Vás srdečně zvou na

Vánoční jarmark

16.12.2017 10.00 - 14.00

10.00 - Zahájení Jarmarku pochutinami z Březnice a okolí.
Prodej vánočních stromků a kaprů.

11.00 - Vystoupení našich dětí ze Základní a mateřské školy.

12.00 - Prodej zabijačkových dobrot z kotle, kyselice, bramboráky, palačinky...

14.00 - Ukončení vánočního prodeje.

OBEC BOHUSLAVICE U ZLÍNA A MÍSTNÍ SPOLKY
KLUB MAMINEK, BOHUSLAVSKÉ TETKY, SDH A SRPŠ
VŠECHNY SRDEČNĚ ZVOU NA JIŽ TRADIČNÍ

ROZSVĚCOVÁNÍ VÁNOČNÍHO STROMKU A JARMARK

V NEDĚLI 3. 12. 2017 VE 14:30H
ZA HASIČSKOU ZBROJNICÍ V BOHUSLAVICÍCH

NEBUDE CHYBĚT ADVENTNÍ PROGRAM, VYSTOUPENÍ DĚTÍ, JEŽÍŠKOVA DÍLNIČKA, HUDBA, DOMÁCÍ POCHOUTKY, DROBNÉ DÁRKY KE KOUPI (VČETNĚ ADVENTNÍCH VĚNCŮ), ZPÍVÁNÍ...

ZKRÁTKA PŘÍJEMNÉ SOUSEDSKÉ PŘEDVÁNOČNÍ SETKÁNÍ ☺

Obec Březnice si Vás dovoluje pozvat na VÝSTAVU BETLÉMŮ, která se koná v sále obecního domu v sobotu 16.12.2017 od 9:00 do 16:00 hod. a v neděli 17.12.2017 od 9:00 do 11:00 hod.

Současně prosíme o zapůjčení exponátů s podpisem majitele. Shromáždíme je v pátek 15.12.2017 v místě konání výstavy od 14:00 do 18:00 hod.

O státním svátku v pátek 17. listopadu mne navštívil pan Marcel Hrubý, který v oblasti Českého Švýcarska a Českého Středohoří spravuje celkem asi 14 farností, a to zejména co do majetku, protože doposud, ač má vystudovanou teologii, nebyl vysvěcen na kněze. Na faře s ním bydlí staříčský kněz P. František Segeřa, který pak rozněcuje ve farnostech ohýnek svátostí, třebaže už nemá dostatek sil na to, aby přešel dál než na vzdálenost několika málo kroků od svého bydliště.

Jednou do roka se Marcel vypravuje na Moravu ke známým i méně známým kněžím, aby je seznámil s dílem záchrany několika kostelů v pohraničí a požádal o podporu. Tak zavítal již poněkoličkáte také do Březnice.

Během popíjení čaje mne Marcel seznámil s událostí z třidvacátého září, kdy došlo k znovuvysvěcení kostela sv. Martina v Markvarticích na Děčínsku. Kostel v Markvarticích obrazně řečeno vstal z mrtvých. V druhé polovině 60. let minulého století tomuto kostelu hrozila několikrát demolice. Na konci minulého století z něj stály pouze obvodové zdi a věž. Byl ukázkou toho, co způsobil odsun původního německého obyvatelstva a nezajem komunistické strany o věci náboženské. Díky nadšení a velkému vypětí sil pana Marcela Hrubého, který se pustil do oprav, sháněl dobrovolníky, shromažďoval finance pro projekt záchrany kostela, se tento kostel vedle již několika předchozích stal symbolem vzkříšení.

Prostřednictvím člověka se nemožné protlačuje do skutečnosti. Paul Valéry

P. Václav Fojtík



Markvartice – kostel sv. Martina – torzo, které zbylo z kdysi vystaveného chrámu v roce 1999



Kostel sv. Martina v Markvarticích – pohled od hlavního oltáře do lodi kostela

Investiční akce v obci Březnice v roce 2017

I v roce 2017 jsme v Březnici realizovali několik zajímavých investičních akcí, které by měly přispět k zhodnocení obecního majetku, k příjemnému a zdravému prostředí obce nebo i k bezpečnosti silničního provozu.

Díky dotaci Zlínského kraje (ve výši 361.000,- Kč) proběhla během letošního léta **Rekonstrukce obecního sálu**.

Všichni dosavadní návštěvníci již ocenili jak novou podlahovou krytinu, tak výmalbu sálu i salonku. (V rámci této akce byly staré, dosluhující, parkety v sále vyměněny za nové a současně byly nalepeny i nové koberce na podiu i v salonku). Především ale tato akce spočívala v instalaci akustických desek stropu, do kterých se zabudovala nová stropní světla. Tím došlo k zásadnímu zlepšení nevyhovující akustiky a osvětlení.

Jako bonus zde byla provedena oprava elektroinstalace a odvětrání v kuchyňce.

Celou akci nám provedli převážně řemeslníci z Březnice .

Další neméně významnou akcí, která je potřebná nejenom pro návštěvníky obecního úřadu a obecního sálu, je stavba **Parkoviště v centru obce**. V první polovině letošního roku se nám podařilo odkoupit pozemek od majitelů společnosti ADIP. Tímto bych jim chtěl poděkovat za jejich vstřícnost nejenom při stanovení kupní ceny.

Nevyužitá plocha mezi plechovým skladem Adipu a místní komunikací se tak během letošního podzimu proměnila na parkoviště. Toto bude propojeno i na chodník k OÚ.

Stavbou parkoviště bude řešena nedostatečná kapacita parkovacích stání v obci - v dopoledních hodinách především pro zaměstnance společnosti ADIP a návštěvy OÚ. V odpoledních hodinách a o víkendech pak pro návštěvníky pohostinství a obecního sálu. Po realizaci stavby vznikne celkem 19 stání pro osobní vozidla.

Na základě výběrového řízení byla vybrána pro realizaci stavby společnost SWIETELSKI stavební, s.r.o. Celková cena díla je 957.467,- Kč + DPH (což činí 63% původní rozpočtové ceny).

Třetí velkou investiční akcí je projekt **Sběrný dvůr Březnice**. Tuto stavbu budeme realizovat především v první polovině příštího roku. Letos jsme doposud díky posunutí termínů vyhodnocení dotace ze strany Státního fondu životního prostředí připravili "pouze" výběrové řízení.

DRAKIÁDA

Škoda, že nepřízeň počasí nedovolila uskutečnit zamýšlenou akci SRPŠ Březnice - Drakiádu.

Obrázek pana Bárty nám pomůže navodit kouzelnou atmosféru takového dne:



Ilustrace: R. Bárta

Jaká svatá Kateřina, taková je celá zima.

Když je manžel na cestách, vytahujeme s dětmi rodinná alba a vzpomínáme nad fotkami. Když je mi smutno, pročítám si staré dopisy, prohlížím dárky od dětí nebo milostné vzkazy od muže. Schválně žádám děti, aby ilustrovaly některé společné zážitky. Až je za čas vylovím, poslouží jako zavařená vzpomínka na něco hezkého. Nosíme domů různé kamínky, samorosty a šnečí ulity. Některé časem vyhodíme, jiné nám stále připomínají dobu, kdy jsme byli spolu, kdy nám bylo dobře.

Je to tak v pořádku? K čemu vůbec tyhle zavařeniny potřebujeme? Není to riskantní? Vždyť z památníků se mohou stát modly. Z rituálů, které propojují jako důležité mezníky životní poutí, se mohou vyvinout ocelová pouta tradic v nenegativnějším smyslu toho slova. Ano, tohle riziko hrozí vždycky, když vynecháme živou Boží přítomnost. Z památníků budujeme oltáře k díkůčinění. Ať každý suvenýr ukrytý v zásuvce projde testem, zda za vzpomínky, jež se k němu vážou, děkují Bohu. Každá zvyklost (je jedno, nazveme-li ji rituálem nebo jinak) ať připomíná Boží milosrdenství. Připomínat si minulost je důležité, pomáhá nám formovat přítomnost a těšit se na budoucnost.

Z knihy "Brusinky".

Roráty

Jako v dřívějších letech i letos budou v době adventní v březnickém kostele úterní roráty. Mše svatá začíná v 6:45 hod. průvodem dětí s lucerničkami a po jejím skončení bude připravena pro všechny děti snídaně na faře.

Kdy? 5.12.2017, 12.12.2017 a 19.12.2017.

Společenská rubrika:

Rozloučení
František Šiška

Bohuslavice



Začátek stavby je naplánován na prosinec 2017 (zahájení dle klimatických podmínek) a termín dokončení je do 31.5.2018.

Nový sběrný dvůr bude mít naše obec na Dolním konci u pálenice. Bude zde možnost třídit všechny druhy odpadů. Správným provozem sběrného dvora pomůžeme snížit produkci komunálního odpadu v Březnici.

Na základě výběrového řízení byla vybrána pro realizaci stavby a dodávku vybavení sběrného dvora společnost PORR, a.s. Celková cena díla je 3.415.000,- Kč + DPH. Dotace SFŽP na tuto akci je 85%.

V letošním roce se také zfinalizovaly projekty a žádosti o dotaci na stavbu dvou úseků chodníků: OÚ - Zámeček a od Červeného po Filip. Dotace ve výši 90% je z programu IROP (peníze z Evropské unie). Realizace by měla proběhnout ve druhém, resp. třetím čtvrtletí roku 2018.

Josef Hutěčka, starosta



Misie v Angole, díl 5. Konec školního roku, sezona manga

A máme tu konec našeho Angolského školního roku, a tak nikdo pořádně nemá čas. Školní rok tu probíhá nikoli na pololetí, ale na trimestry. Na konci každého trimestru se píší testy, které mají odhalit, jak úspěšně se žáci učili. Na konci roku k tomu přibýly státní zkoušky. Nicméně celý systém školství a hodnocení je tu jiný. Např. my jsme byli zvyklí psát testy a nebo být přezkoušeni v průběhu celého roku, tady se tak děje jen na konci trimestru. Místo známek tu existuje bodový systém o 20 bodech, pokud člověk získá alespoň polovinu bodů, tak uspěl. Jinak musí znovu.

Učitel rovněž nevyvolává k tabuli a výuka je spíš založená na zapamatování si věcí, takže když chcete dětem něco vysvětlit, oni si prostě vytáhnou sešity, že si to všechno zapíší a zapamatují. Je to takový nezvyk a nás, národ Jana Ámose Komenského, to trochu popouzí.

V neděli tu pár zájemcům dávám kurz technického kreslení. Přes prázdniny jej i trochu zintenzivním, aby měli nějaké základy, na kterých třeba postaví svou budoucí profesi. Je toho hodně k naučení a času a prostoru tolik není. Obecně lidé tady jsou šikovní a inteligentní, jen úroveň vzdělání je tu slabší a tyhle nedostatky v matematice a hlavně geometrii musíme dohánět.

Jeden klučina (ale asi jich přibude) by rád uměl anglicky. Podle mě nejsem nijak zvlášť dobrý profesor. A tak jsem našel nějaké profi online kurzy a aplikace, které mi při výuce dost pomohou. Je třeba si poradit.

Podařilo se nám s trochou námahy rozjet pod salesiány školu Capoeiry. Pro ty, kterým toto jméno nic neříká, jde o kombinaci tradičního bojového umění, vzniklého v dobách otroctví a tance. Celá „hra“ probíhá dle pravidel v kruhu účastníků, v jehož středu jsou dva protivníci. Ti spolu „bojují“ kopy a údery, nicméně nezasahují se (když ovšem děláte vše správně), protože ke kopům a úderům patří též kryty a úhyby. Je to velmi efektní podívaná, obzvlášť když se potkají dva technicky vyspělí protivníci, kteří si mohou dovolit přidat na rychlosti a razanci. Jakmile je jeden z hráčů unaven, je vystřídán jedním z účastníků stojících v kruhu a hra může pokračovat.

Capoeira byla sice založena v Brazílii, ale kulturní propojení obou zemí je velmi silné a základy tohoto bojového umění sahají až sem do Angoly. Z Angoly totiž byli přivázeni otroci hlavně do Brazílie. Capoeira je něco, co zdejší kluci opravdu milují, ale občas když je vidím, říkám si, že by měli trochu víc jíst, jestli chtějí zesílit. Máme tu třeba kluka s přezdívkou „Papír“, což asi tak nějak vystihuje jeho celkovou tělesnou konstituci. Jak říkáme, na něm není dost masa ani na polévku.

Nedá se říct, že by tu byl vysloveně hladomor. Ale běžná strava je velmi nevyvážená a chudší na proteiny, byť rybáři jsou na tom ještě celkem dobře. Občas tu ale potkáte kluky, co se musí při silnějším větru od moře přidržet nějakého stromu.

Knih Brusinky

Z úvah a fejetonů Hany Pinknerové na vás jako vlahý vánek uprostřed výhně dýchne bohatství radosti z obyčejného života. V krátkých příbězích od plotny a žehličky prkna autorka objevuje Boží charakter a prožívá jeho laskavé jednání. Proč název Brusinky? Stejně jako svíčková bez brusinek, tak aniž život bez Božích dotyků není ono.

Tato knížka se může stát pěkným dárkem pro vaše blízké.

Se svolením autorky jsme vybrali následující kapitolu z této knihy:

Zavařování

Zavařování zná každá česká žena. Byly doby, kdy se úspěšnost hospodyně měřila počtem lahví narovnaných na policích ve spiži. Začínalo to třešněmi na jaře a končilo čalamádami a zelím na podzim. Nebyly mrazáky a v obchodech žádný výběr čerstvého ovoce ani zeleniny, o konzervovaných výrobcích by se také nic moc pochvalného nedalo říci. Dnes je to jinak. Zavařování se už skoro nevyplácí.

Podstatou zavařování je uchovávání léta na zimu. Zajímavá myšlenka. Potřebujeme uchovávat teplo a lehkost léta pro čas chladu a nepřístupnosti zimy. Vitamíny radosti potřebujeme v časech útočících nemocí, ve chvílích zármutku a nesnázi. Jde to i jinak než formou broskvového kompotu nebo meruňkové marmelády?

Dají se zážitky uchovávat do zásoby? Můžeme konzervovat vzpomínky? Jako žena vyrostlá v socialistické minulosti soudím, že zavařit se dá všechno. A také to děláme. Záleží pouze na každém člověku, jaké zážitky si chce uchovat a do čeho je naložit. Můžeme zavařovat do octa kyselých vzpomínek - jak se mi to tenkrát nepovedlo, jak mi ublížili, jaký to byl tenkrát trapas. Můžeme nakládat do soli pravdy. Ve slaných vzpomínkách ožívají situace a lidé, takoví, jací byli, události vidíme realisticky. Ale také lze nakládat do cukru. Všechno negativní vytěsníme a v našich vzpomínkách zůstává jen to příjemné, úspěšné, podařené.

Zavařujeme také formou zachovávání určitých rituálů. Máme své osobní rituály, každá rodina by jistě nějaké našla, existují i na širší společenské rovině. Záměrně pěstují domácí rituály. Svě vlastní (třeba večer v koupelně), soukromé s manželem, společné s dětmi při rodinných oslavách, při dnech odpočinku či při návštěvách příbuzných. Ustáleným způsobem zahajujeme nebo končíme určitá období v roce (třeba začátek a konec školního roku).

Na památku někoho nebo něčeho stavíme památníky či pomníky. (To mi připomíná mou sekretářku, která měla na svém psacím stole spoustu různých „pomníčků“. Byly to různé dárečky, suvenýry, pohlednice, úctenky, suché květiny, kamínky, ano i lahve. Byl to strašný binec, ale pro ni každý ten předmět nesl hodnotu vzpomínek). Jak cennými památníky bývají rodinná alba, krabice školních sešitů nebo různé tajně skrýše pokladů z dětství.

VÝLOV RYBNÍKA V ZÁHLINICÍCH

V úterý 24. října jsme se všemi žáky naší základní školy vyjeli na výlet. Pro žáky nebyl výlet žádným překvapením, již od předchozího týdne věděli, že pojedeme na výlov rybníka. Všichni jsme se moc těšili, protože taková událost se nevidí každý den. Když se člověku poštěstí, tak je rád, že může výlov rybníka shlédnout jednou za život. A my jsme to štěstí měli.

Po hodině jízdy jsme byli na místě. Počasí nám přálo, nepršelo a občas i vysvitlo sluníčko. Rybáři nás přivítali a mohli se pustit do výlovu. Ryby měli již nachytné v sítích ve vodě. Mohli jsme tedy shlédnout vytahování ryb pomocí keseru, třídění ryb podle druhů. Ale co nejvíce žáky bavilo, bylo jak ryby „sjížděly po skluzavce“ do připravené dodávky s káděmi.

Pan rybář nám přinesl ve velkém lavoru všechny druhy ryb, které v rybníce chovají: sumce, kapra, pstruha a amura. Žáci si tak mohli ryby prohlédnout zblízka a i se jich dotknout, pokud chtěli. Když byly všechny ryby v kádích, poděkovali jsme a zatleskali všem zúčastněným rybářům. Všichni se už těšili na svačinu a teplý čaj. Výlet byl moc hezký zážitek. Proto velké poděkování patří paní Vargové, díky které jsme se na výlov rybníka mohli podívat.

Mgr. Zuzana Valová



Když už jsme u toho jídla, zde v poměrně teplé a suché Benguele nám začala sezona Manga, která je tu o měsíc až dva dříve než ve zbytku země. Takže na ulicích vídáváte africké mamy, jak ve stínu akácie prodávají po kusech právě tento druh ovoce, vedle banánů a všudypřítomné kukuřice. Existuje nepřeberné množství mang všech chutí, velikostí, barev a tvarů, dokonce jeden druh je prý pojmenovaný i po salesiánech. No a chuti čerstvě dozrálého manga se zde máloco vyrovná. Přitom pěstování manga je tu tak jednoduché, že to dokonce zvládají i kluci z formace. Nejlepší by bylo tady vysázet mangový les a v sezoně to všechno posbírat, nakrájet a zavařit nebo nadělat marmeládu a bylo by po hladu na celý rok.

Tak snad jsem Vás vyprávěním o teplé a slunné Benguele a o mangách příliš nenudil v časech kdy u nás začíná zima.

Pavel alias Hugo Baskerville



Sbírka dioptrických brýlí a poštovních známek

Stěhujete již nepotřebné dioptrické či sluneční brýle z jednoho místa na druhé a je Vám líto je úplně vyřadit? Přineste je na faru do Březnice v Bohuslavicích nebo na Salaši do sakristie popřípadě paní Blahušové. Sbírka je dlouhodobá. Pomohou potřebným u nás i v zahraničí. Pokud víte počet dioptrií, prosíme uvést na skla.

Poštovní známky oražené s okrajem cca 1cm můžete taktéž odevzdávat na tato místa.

Předem všem děkujeme.



V. Kováčová



Anděle Boží - zpíváme s Emou

„Babi, přivez mi andílka“, znělo přání mé vnučky, když jsem odjížděla na děkanátní pouť na svatý Hostýn.

I když ve Březnici bylo zima a zataženo, na svatém Hostýnu svítlo slunce.

Bazilikou zněly zpěvy, prosby, modlitby za naše rodiny, nová kněžská povolání, za blízké a mír na celém světě.

Dojemné setkání při mši svaté s otcem biskupem Hrdličkou.

A nakonec požehnání andělů, růženců, křížů a Betlémů - všech dárků.

Za tmy, ale plni dojmů z tak krásného dne se vracíme do Březnice.

Napsal Francis Thompson:

*Andělé jsou připraveni konat dobro vždy a všude,
však nehledáme-li je, jen šum křídel po nich zbude.
Nepromarni krásné chvíle, vnímej je i v dojetí,
pak život dá Ti spočinouti v lásky šťastném objetí.*

Marie Machová



Vánoční balíček na Ukrajinu

Po dušičkovém čase je opět na čase přemýšlet, čím udělat radost svým blízkým a třeba i někomu dalšímu. Letos bych do dětských domovů na Ukrajinu ráda odeslala 3 balíčky, pro teenagerky Taňu a Dianu a jedenáctiletého Nazara. Dohromady během listopadu sbírám 3000,- Kč. Jakýkoli příspěvek pomůže.

Kontaktovat mě můžete na tel. 732664992, e-mail. Jana.kasparikova@zlin.charita.cz.

Pokud se podaří vybrat více peněz, poputují na speciální „sladký“ účet. Tamní děti podle pracovníků Charity nejvíc touží po sladkostech, které se však do balíčků nesmí dávat. Je tedy možné přispět jakoukoli částkou na účet **4030207/0100**. **Posílejte, přibalím do balíčků kartáčky a pasty na zuby.**

Na www.darky.jsemvidet.eu si můžete vybrat a obdarovat vlastní dítě dle vlastního uvážení.

Jana Kašpaříková



Lampionový průvod v Bohuslavicích

V nastalém stmívání podzimních dnů rozsvěcujeme v Bohuslavicích již tradičně naše duše Lampionovým průvodem. Letos jsme se sešli 3. listopadu u kaple, odkud vyrazilo asi 60 dětí se svými lampiony na sokolovnu. Průvod vedl žonglér, pan Sadila z Fryštáku, na své jednokolce. Na sokolovnu přivezl svou žongléřskou dílničku se spoustou pomůcek, předvedl jejich používání a pak už bylo jen na dětech (ale klidně i dospělých), co si chtějí vyzkoušet. A jistě byste i vy byli překvapeni, s jakým zápalem i velmi malé děti trénovaly své umění a jak jsou šikovné. Ty nejdůležitější nám dokonce předvedly své malé vystoupení.

Byl nejvyšší čas se občerstvit - děti palačinkou a rodiče svařákem. Na cestu domů jsme nafukovali zajímavé balonky, které bohužel dost praskaly, takže nevím, kolik z nich vydrželo dětem až domů.

Počasí nám přálo a my jsme byli potěšeni velkou účastí.

Na závěr mnohokrát děkujeme za pomoc a podporu našim úžasným pomocníkům a také paní starostce Puškáčové.

Za SDH Bohuslavice Romana Husková



Herci a herečky z mateřské školy

Obec Březnice připravila na sobotu 14. října 2017 pro malé i velké občany divadelní odpoledne. Tato akce se konala na počest divadelního spolku, který byl založen již před 120 lety.

Pan starosta Josef Hutěčka oslovil děti jak ze základní školy, tak i z mateřské školy. Naším úkolem bylo připravit s dětmi krátkou pohádku, která se odehraje na místní sokolovně. Což samozřejmě pro naše předškoláčky znamenalo velké úskalí. Ještě nikdy nehráli pohádku na veřejnosti, před tak velkým publikem.

Jelikož se blížil podzim, vybrali jsme pohádku k tomuto období. Její název byl „Zvířátka pod hříbkem“. Do pohádky bylo zapojeno 11 předškolních dětí. Během krátké doby - 14 dní, si děti vyráběly za pomoci paní učitelek Gabriely Hnilicové a Terezy Františákové kostýmy a kulisy. Za tak krátký čas se děti pohádku naučily a s chutí ji předváděly svým mladším vrstevníkům.

V sobotu, 14.10.2017, kolem 14. hodiny se děti sešly na sokolovně. Zde jsme je oblékly do kostýmů a namalovaly jim obličej. Nastal ten očekávaný okamžik, když stály na jevišti a před nimi se otevřela opona. Z počátku byla na dětech znát nervozita, ale ta díky potlesku brzy opadla. Děti si pohádku užily a obecenstvo je ocenilo bouřlivým potleskem! Z jeviště už odcházely s úsměvem na tváři a za své krásné vystoupení dostaly od nás sladkou odměnu. Na závěr nesmělo chybět společné vyfotografování všech herců s kulisami.

Gabriela Hnilicová



Promluva otce biskupa - Biřmování Březnice 29. 10. 2017

Milí přátelé, bratři a sestry,
věřím, že mi dáte za pravdu, když řeknu, že se v životě často setkáváme s tím, čemu říkáme náhoda. Ale určitě jste si také nejdnou řekli: „ale vždyť to vlastně nemusela být náhoda, vždyť to co se stalo, bylo evidentně v můj prospěch“ - a tak člověk může objevit zkušenostně, co kdosi vyjádřil takto: náhody nejsou, nebo jinak: náhoda je inkognito Boží prozřetelnosti. A opravdu, tak jako věříme, že i za nejčernějšími mraky, ba v té nejhlubší noci slunce existuje a září neslábnoucím jasem, (to pouze my jsme v té chvíli ve stínu, ať už mraků nebo samotné Země) tak můžeme věřit, že milující Bůh (On je to skutečné Slunce, které na rozdíl od toho hmotného se nikdy nespálí) má stále tvář obrácenou k nám, a bdí nad námi, je za všemi těmi náhodami, za veškerou krásou, kterou smíme poznat, že je a zůstává Pánem i nad všemi zkouškami a utrpením, jimiž nám dává procházet, aby nám dal vyrůst, aby nám pomohl dosáhnout nekonečně vzácného cíle našeho bytí, jímž je věčný život, nebo jak on sám říká prostě „život“ a myslí tím skutečný život, pravý život, život, který není ohrožen smrtí, ani nemocí, ani ztrátou těch, které milujeme a kteří milují nás. On nechce a nemůže chtít zlo, ale protože zlo už ve světě je (a vniklo tam zneužitím daru svobody andělů i lidí) tak ho sice dopouští, ale má tolik moci, že z něj dokáže vyvodit ještě větší dobro.

Tímto úvodem jsem chtěl vlastně říci, že to, že jsme dnes slyšeli, právě to evangelium, které jsme právě slyšeli, není náhoda, ale že právě nám, a právě dnes to chtěl říci náš Pán. Vám všem, milí bratři a sestry, a zvláště vám, milí biřmovanci toto dnes říká: na nekonečnou Boží lásku ke mně i k druhým je jediná odpověď správná: „Miluj Pána svého Boha celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí“ a „Miluj svého bližního jako sám sebe“. Existuje však určité pravidlo, zákonitost, které si musíme být vědomi: jednak, že člověk je bytost dynamická, nikoli statická, tzn. že buď rosteme v lásce, nebo naše láska slábne; a pak že láska může růst tehdy, když toho druhého lépe známe, hlouběji poznáváme. A proto je tak důležitá komunikace jak s Bohem, tak s druhými, protože poznání, a tím i láska roste, nebo také chladne. Čím více se modlíme, čím více poznáváme Boží slovo, tedy to, co mi říká Bůh, a čím více na to odpovídáme, tím, že to slyšené uskutečňujeme, tím víc Boha známe, a tím více jsme schopni jej milovat, a pro něj žít. Je li Bůh láska, jak říká sv. Jan, pak to samé má platit o člověku, který byl stvořen jako obraz samotného Boha. My nejsme Bůh, ale byli jsme stvořeni tak, že se mu podobáme; ale jak už jsme naznačili, buď více nebo méně; buď stále více, anebo stále méně. Někdo by ale mohl namítnout: abych tedy věděl, jak vlastně mám vypadat, já „obraz“, tak bych nejdřív musel vědět, jak vypadá „originál“ tedy sám Bůh - a má pravdu. Čím víc poznávám Boha, tím lépe vím, kdo jsem já a jaký mám být. Ale vždyť Boha nevidíme, by zněla další námitka. A to už není pravdivé. Bůh vystoupil ze své skrytosti, Mojžíšovi, jak čteme v Písmu, dovolil spatřit záda, nám však ukázal svoji tvář. A to v Ježíši Kristu: „Kdo vidí mne, vidí Otce“ - Bůh je takový, jaký je Ježíš. On, který je Slovo Otce se stal tělem, skrze Ducha Svatého v lůně Panny Marie.

Administrátor pražské arcidiecéze

V roce 1421 byl olomoucký biskup Jan XII. jmenován administrátorem pražské arcidiecéze a patriarchou akvilejským. Po vypuknutí husitských válek se stal jedním z úhlavních nepřátel husitů. Vedl svá vojska na koni v brnění do boje, proto dostal přízvisko "Železný". V roce 1422 svedl boj u Litomyšle, o rok později u Černé Hory. Roku 1423 proti němu uspořádali kališníci výpravu na Moravu a obléhali Kroměříž. O rok později se ubránil náporu husitů na hradě Mírově. Jeho vojsko mělo 3000 mužů a roku 1427 se s utrakvisty střetlo u Brna. Jeho zásluhou nezapustilo na Moravě husitství takové kořeny jako v Čechách.

Ke konci svého episkopátu mohl přestat s válčením a začal se věnovat obnově své diecéze. Došlo však k pronásledování katolického duchovenstva kališníky, před nimiž musel uprchnout do Uher za králem Zikmundem, jehož nároky na český trůn podporoval. Král mu nabídl uvolněné vácovské biskupství a Jan požádal papeže o dispens. Ta stačila ještě dojít, avšak kardinál Jan Železný zemřel 9. 10. 1430 v Ostřihomi. Pohřben byl ve Vácu v nynějším františkánském kostele. Po své smrti byl ctěn jako ctihodný.

Aleš z Březí

pocházel z nižší šlechty, který se psal podle hrádku Březí nedaleko Týna nad Vltavou. V roce 1413 byl vyšehradským kanovníkem a patřil k okruhu důvěrníků kolem českého krále Václava IV. Dne 3. října 1416 ho Václav IV. dosadil jako biskupa do Olomouce, přičemž tamní kapitulou byl biskupem již předtím zvolen Jan XII. Železný. Jeho dosazení králi povolný biskup Konrád z Vechty potvrdil. Dne 29. listopadu 1416 kališníci v čele se zemským hejtmanem Lackem z Kravař uvedli Aleše z Březí násilně do olomoucké katedrály. Mnozí olomoučtí kanovníci byli pronásledováni až do roku 1419. Duchovenstvo stálo na straně Jana Železného, zatímco světská moc na straně Aleše z Březí. Arcibiskup Konrád požádal kostnický koncil o potvrzení Alešovy volby, avšak koncil toto odmítl.

Nový papež Martin V. spor vyřešil směnou, když 14. února 1418 potvrdil Jana Železného biskupem v Olomouci a Aleše z Březí biskupem v Litomyšli. Když dne 2. května 1421 přitáhla k Litomyšli vojska Jana Žižky a město obsadila, podařilo se biskupu Alešovi uprchnout na Moravu a usadil se ve Svitavách. V březnu roku 1425 oblehli husité biskupský hrad a jeho dobytím došlo k faktickému zániku litomyšlského biskupství, ač právně existovalo ještě do poloviny 16. století. Aleš z Březí zemřel roku 1442.

Ing. Miloslav Mikeščík

OLOMOUČTÍ BISKUPOVÉ V DOBĚ HUSITSKÝCH VÁLK

Husitské období bylo velmi složité pro správu diecéze. I tak se vyskytli v čele diecéze osobnosti významné i méně významné.

JAN XII. ŽELEZNÝ

Narodil se jako **Jan Bucek** nebo **Bucka** či **Bucca** patrně v Praze, protože je uváděn také jako **Ioannes Pragensis** (Jan Pražský), ale přesné datum není známo. V pramenech se vyskytuje i jako **Johann der Eiserne** (Jan Železný) a **Ioannes Germanus** (Jan Němec). Zřejmě byl vyšehradským kanovníkem, a to až do doby, kdy se stal biskupem v Litomyšli. Biskupské svěcení přijal dne 28. 4. 1389 a uváděl se zde jako Jan IV. V roce 1395 se stal členem panské jednoty proti králi Václavovi IV. a o rok později se stal členem královské rady, která byla králi vnucena, čímž získal politický vliv. Za druhého zajetí krále Václava IV. (1402/1403) ho Zikmund Lucemburský jmenoval jedním ze zemských správců. Pokusil se získat uvolněný pražský arcibiskupský stolec, avšak Zikmundovy neshody s papežem Bonifácem IX. vedly k tomu, že kurie potvrdila volbu Zbyňka Zajíce z Hasenburgu. Po Zbyňkově smrti v roce 1411 usiloval Jan o volbu arcibiskupem ještě jednou, ale neuspěl pro nesouhlas Václava IV.

V konzistoři 24. května 1426 jej papež Martin V. jmenoval kardinálem - knězem titulu sv. Cyriaka.

Biskup Jan Železný se stal zastáncem světského panování církve a rozhodným odpůrcem mistra Jana Husa a husitství vůbec. Od ledna 1415 se účastnil koncilu v Kostnici, kde vyžadoval zákaz přijímání pod obojí způsobou. Před koncilium také vystupoval jako jedním z žalobců proti Janu Husovi. Proto byl v Čechách nenáviděn a kališnická šlechta mu plenila statky. Po návratu v říjnu 1415 se nemohl ani ukazovat na veřejnosti a snažil se z Litomyšle udělat oporu boje proti husitství. V roce 1416 byl zvolen částí olomoucké kapituly biskupem, ale na olomoucký biskupský stolec dosazen milec krále Václava IV. Aleš z Březí, který byl násilně 29. 11. 1416 uveden do katedrály. Od 15. 12. 1416 byl Jan Železný jmenován koncilium jako administrátor olomoucký, přičemž zároveň zůstal biskupem v Litomyšli.



Kdo toto vírou nepřijímá, není křesťan, a vše ostatní, čemu na rovině náboženské věří, nemá žádný základ. A jaký je tedy Ježíš? Ve zkratce nám to vyjadřuje onen nádherný symbol - Nejsvětější Srdce Ježíšovo. Za tímto symbolem vidíme to, co vyjadřují jeho slova: „Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás, zůstaňte v mé lásce. (všimněme si: On, který sám je pramen vody živé, žízní po naší lásce.) A dále: „Nikdo nemá větší lásku, než ten kdo dává život za své přátele. Vy jste moji přátelé, když konáte, co já vám ukládám.“ Já jsem dobrý pastýř, znám své ovce a ony znají mne, a za ovce dávám svůj život“. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.“ A tak bychom mohli pokračovat dál a dál. Není tedy pravda, že nevíme, jaký je Bůh, ano, on je nekonečné tajemství, ale to podstatné nám o sobě sdělil. To že on je láska, a protože láska je vztah, tak to přímo volá po sdělení tajemství Nejsvětější Trojice, Otec láskou dává život Synu, Syn miluje Otce, a láska, která spojuje tyto dva póly, to je Duch Svátý. A tento nekonečný pramen - Nejsvětější Trojice - z lásky tvoří vesmír i samotného člověka, kterého činí schopným Boží láskou poznávat a svobodně na ni odpovídat. A když se člověk nechá svěst, a postaví se proti Bohu, tak ten hřích Bůh vezme na sebe, nechá se potrestat místo nás, aby spravedlnost zůstala spravedlností, a on nám mohl odpustit. To je Boží milosrdenství. A Boží láska je právě Duch Svátý. Jak s ním ale spolupracovat?

Myslím, že není možno nalézt lepší způsob, než jak to dělal Ježíš, který se nechal vést Duchem Svatým. I my můžeme akceptovat jeho vedení, vstoupit do školy Ducha Svatého. Svatá Faustina píše ve svém Deníčku: „*Věrnost v plnění vnuknutí Ducha Svatého - to je nejkratší cesta ke svatosti*“ (svatostí rozumíme správný život v Bohu a s Bohem). Vyžaduje to samozřejmě kus pokory, nikdo se svatým nestane jen vlastními silami, ale pouze spoluprací s darem Boží milosti. Tady je dobře si uvědomit jedno pravidlo. Říká se mu věrnost v malém. Totiž když člověk dokáže být věrný v malých věcech, které jsou v našich možnostech, zvláště když nás o tyto malé věci svými vnuknutími žádá Duch Svátý, tak na ně Bůh navazuje často věci veliké, nejednou i zázraky. (To byla ta událost na svatbě v Káně Galilejské: v silách služebníků bylo nanosit vodu, byť to vypadalo jako cosi nesmyslného, když věděli, že potřebují víno, a oni mají nosit vodu. Ale když to udělali, tak v okamžiku, který ani nedokázali postřehnout - z té vody Ježíš udělal víno.) Terezička z Lisieux píše: „*když dobře využijeme nějaké vnuknutí, které nám Pán dává, dostaneme další, a tak nám Pán přidává své milosti, podle toho, jak je využíváme*.“ I když poslechnout Ducha Svatého nás v prvním okamžiku často něco stojí, protože narazíme na své strachy a závislosti, tato poslušnost je nakonec vždy pramenem radosti, je doprovázena sesláním milosti, která naplňuje naše srdce a přináší duši pocit svobody a štěstí z toho, že jde po Pánových cestách. Duch Svátý je právem nazýván Utěšitel. Přijmeme-li jeho doteky, které nás osvětlují a podněcují, kromě poznání a síly vlejí do našeho srdce i občerstvení a pokoj a často nás naplní útechou. Sv. Pavel podotýká v listu Římanům: „*všichni, kdo se nechávají vést Božím Duchem, jsou Boží synové*“.

Tím, co nám brání dostávat od Boha hojnější milosti, je možná naše nedostatečná vděčnost za ty, které nám už dal. Opět sv. Terezička píše své sestře Celině: „*Tím, co nám nejvíce přitahuje Boží milosti, je vděčnost. Když totiž Pánu Bohu za jedno dobrodiní poděkujeme, je dojat a spěchá nám dát 10 dalších. Moje vděčnost za všechno, co mi dává je bez hranic a dokazují mu ji tisíce způsoby.*“ (správně prožítá mše sv. je nejkrásnějším díkůčiněním, protože děkuji Otci v Duchu Svatém skrze Ježíše, s Ním a v Něm). O vnuknutí je také třeba prosit a toužit podle slova: „proste a dostanete“ např.: „*Veď mne ve všech mých rozhodnutích a dej, ať nezanedbám žádné Tvé vnuknutí*“ (zvláště i k tomu je ranní modlitba). Velmi důležité je také pevně a stále rozhodnutí poslechnout Boha v každé věci velké i malé bez výjimky. Toto rozhodnutí nás ale nesmí vést k přehnané úzkostlivosti: tou by si ďábel mohl posloužit k našemu zastrášení; nesmí se stát strachem, že Boží vůli zanedbáme nebo jí neporozumíme. Vždy se máme nechat vést láskou a nikoli strachem. Jak řekl svatý František Saleský, máme víc „*milovat poslušnost než bát se neposlušnosti.*“ Když chceme, aby nás Duch Svatý vedl svými vnuknutími, musíme začít plněním Boží vůle, kterou již známe. Jestliže budeme vnuknutí Ducha Svatého pozorně přijímat a podle nich jednat, budou stále častější. Budeme-li je zanedbávat, mohou přicházet méně často. „*Každému, kdo má, bude dáno; kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má*“ říká Ježíš (Lk 19,26). Bůh nás bude tím více obdařovat vnuknutími, čím věrněji budeme plnit jeho vůli vyjádřenou jinými způsoby: v Božích přikázáních, v učení církve, v požadavcích našeho povolání, zaměstnání. Z lásky k Bohu také přijímejme každou legitimní příležitost, kdy můžeme projevit poslušnost ať už je to v oblasti života ve společenství, v rodině nebo ve společnosti. Je samozřejmě třeba poslouchat více Boha než lidi, ale je iluzí si myslet, že jsme schopni poslouchat Boha, když nedokážeme poslechnout člověka.

Na závěr ještě jedna důležitá zásada. Ne každé vnuknutí musí být od Boha, některá mohou být i od toho Zlého. Proto je třeba rozlišovat a vyloučit jakási „pseudovnuknutí“. Není to tak složité. Duch Sv. od nás nemůže žádat něco, co by bylo v rozporu s Boží vůlí vyjádřenou obvyklejšími prostředky: v Božím slově, v učení církve, v požadavcích našeho povolání. Stejně tak pravá vnuknutí budou vždy v souladu s duchem poslušnosti v církvi. Kéž tedy věrně a vytrvale nasloucháme hlasu Ducha Sv., který i z našeho života chce udělat umělecké dílo pro Boha. Amen.

Mons. Antonín Basler

